

ה"ט 7155/01/17 - אור דוד, עו"ד, ליטל דוד, אפרים דוד נגד אלון קלדרון, נאווה קלדרון

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 7155-01-17 דוד ואח' נ' קלדרון ואח'
לפני כבוד השופט אייל דורון

המבקשים
נגד
המשיבים

1. אור דוד, עו"ד 2. ליטל דוד 3. אפרים דוד
1. אלון קלדרון
2. נאווה קלדרון
ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל כרמל ואח'

החלטה

בעניין: "בקשה למימוש הערבון בגין בילוש ומעקב על ידי המשיב 1 כלפי המבקשים"

הבקשה שבכותרת הוגשה על ידי המבקשים בהליך העיקרי. פרט לעולה מכותרתה נתבקשו בה מספר סעדים נוספים. בין השאר נדרשה הסרת אחת משלוש מצלמות אבטחה שהותקנו לאחרונה על ידי המשיב 1. המדובר במצלמה אשר ממוקמת על הקיר האחורי של הבניין הקדמי המצוי בחלקה ומתועדת בתמונות הנושאות תאריך 14.10.17 ומצורפות לבקשה (להלן: "**המצלמה**"). המבקשים טוענים כי המצלמה מכוונת ישירות לחלונות דירתם, ממרחק קצר, ועל כן פוגעת קשות בפרטיותם.

ודוק; אילו מדובר היה בניסיון לעסוק בנושא מעין זה של התקנת מצלמות, במסגרת סכסוך שכנים, בגדרי הליך שזה עתה ננקט מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001 (להלן: "**החוק**"), ייתכן ולא היה מקום להידרש לבקשה מעין זו. לטעמי, ככלל, ברוב המקרים ישנם כלים משפטיים מתאימים יותר לטפל בסוגיה, וספק אם נקיטת הליך מכוח החוק הינה אכסניה מתאימה לכך מקום בו זהו לב העניין (השוו, באופן כללי: ה"ט 33675-06-17 אברמציב נ' דלבריאן (18.6.2017)).

ברם, בענייננו אין זה מצב הדברים כלל. נושא המצלמה כאן אינו אלא שלב נוסף במערכת היחסים בין הצדדים, בעטיה מנסים המבקשים להסתייע בהוראות החוק לשמירה על שלווה חיהם. את הבקשה הנוכחית יש לבחון על רקע השתלשלות העניינים הכוללת, שתובא בתמצית להלן.

- ביום 10/1/17, לאחר דיון במעמד הצדדים, ניתן כנגד המשיב 1, לבקשת המבקשים 1-2, צו למניעת הטרדה מאיימת מכוח החוק.

- ביום 23/7/17 ניתנה החלטה בה התקבלה בקשת המבקשים 1-2 והוארך תוקף הצו האמור כך שיעמוד בתוקפו עד

עמוד 1

ליום 10/1/18.

- ביום 24/9/17 ניתנה החלטה בה התקבלה באופן זמני בקשת המבקשים להרחקת המשיב 1 מתחומי הבית המשותף, בעקבות טענתם בדבר תקיפה פיזית חמורה של המבקש 3. זאת, לאחר שתם פרק זמן בו נאסר על המשיב 1 להתקרב לביתו, כאחד מן התנאים המגבילים על פיהם שוחרר ממעצר בגין התקיפה הנטענת הנ"ל.

- ביום 26/9/17, בגדרי דיון במעמד שני הצדדים, הושגה הסכמה, בין השאר, בדבר ביטול הצו להרחקת המשיב 1 מביתו כנגד הפקדת ערבון בסך כולל של ₪ 25,000 כערובה להבטחת קיום הצו ולהתנהגות טובה, וזאת תוך הותרת שאר חלקי הצו על כנו והרחבתו במידת מה.

עתה הוגשה כאמור בקשה זו, בגדרה עותרים המבקשים לקבוע כי המשיב 1 הפר הפרה בוטה את הצו מכוח החוק; לחלט את מלוא סכום הערבון שהופקד על ידי המשיב 1; לחייבו להפקיד תחתיו ערבון בסכום של ₪ 75,000; להאריך את תוקף הצו שניתן מכוח החוק אל מעבר לשנה (קרי לאחר יום 10/1/18); וכן ליתן סעד בנוגע למצלמה.

ניתנה החלטה שקצבה מועדים קצרים להגשת תשובה ותגובה לתשובה, וכן קבעה מועד לקיום דיון פרונטלי ככל שאסבור כי יש בו צורך. לאחר שעיינתי בתשובה ובתגובה לתשובה סבורני כי אין צורך בקיום דיון מעין זה לצורך הכרעה בבקשה.

אין צורך לקיים דיון מכיוון שאין מונחות בפני בית המשפט, הלכה למעשה, גרסאות שונות אשר יש צורך לבחון אותן ולהעדיף אחת על פני האחרת.

ראשית, תשובת המשיבים לא נתמכה בתצהיר ודי בכך כדי לא לייחס משקל של ממש לטיעון עובדתי ככל שזה מצוי בתשובה, ולבכר כבר על פני הדברים את טענותיהם העובדתיות של המבקשים.

שנית, גם לעצם העניין אין צורך בבירור נוסף על מנת לקבוע כי יש ממש בטענת המבקשים בעניין המצלמה. המשיב 1 אינו מכחיש בתשובה כי שלוש המצלמות אכן הותקנו לאחרונה על ידו. המשיב 1 אינו מצביע על טעם או צורך שהתעורר דווקא עתה להציב את מצלמות האבטחה. זאת, הגם שהצדדים מסוכסכים מזה זמן רב והמבקשים אף אינם חולקים על כך שהם עצמם אכן התקינו זה מכבר מצלמות המכוונות אל עבר השטחים המשותפים. בכלל, גם במנותק משאלת העיתוי, המשיב 1 אינו מצביע על צורך כלשהו או אינטרס קונקרטי בהתקנת המצלמה אשר ראוי להגנה, ואשר יצדיק עריכת איזון אינטרסים כזה או אחר בינו ובין זכותם של המבקשים לפרטיות.

וחשוב מכל - המשיב 1 אינו מבסס בדרך כלשהי את הטענה המרכזית הנטענת בתשובה (כאמור, ללא תצהיר) לפיה המצלמה אינה מצלמת ואינה מתעדת את המבקשים ומכאן שאין כל פגיעה בפרטיותם. טענה זו נטענה באופן כללי ועמום ללא פירוט כלשהו בנוגע למיקום המצלמה ביחס לחלונות המבקשים. המשיב 1 לא ערך הבחנה כלשהי בין המצלמה נשוא הבקשה לבין שתי המצלמות האחרות שהתקין לאחרונה, ואשר בקשר אליהן לא ביקשו המבקשים דבר מהטעם שגם לשיטתם הן מצלמות את השטח המשותף, אלא העלה טענה כללית ביחס לשלוש המצלמות כי הן אינן פוגעות בפרטיות. המשיב 1 לא צירף, כמתבקש מאליו, תמונות או תכנים כלשהם המצולמים על ידי המצלמה ואשר היה בהם כדי לתמוך את הטיעון הכללי הנ"ל. המשיב 1 כלל לא התייחס בתשובה לתמונות אשר צורפו לבקשת המבקשים

ואשר מדברות בעד עצמן. התוצאה היא כי די בעיון בתמונות שצירפו המבקשים, על מנת להגיע למסקנה כי המצלמה נשוא הבקשה מכוונת ישירות אל חלונות המבקשים.

סיכומו של דבר - יש לקבוע כממצא עובדתי כי המצלמה, כהגדרתה לעיל, אשר הותקנה ע"י המשיב לאחרונה ולאחר הדיון האחרון, פוגעת באופן ברור בפרטיותם. לא זו בלבד; לא הוצג כל צורך אמיתי מצידו של המשיב בהצבת המצלמה, והדעת נותנת כי הותקנה בכוונת מכוון על מנת לפגוע בפרטיותם של המבקשים ולגרום להם לחוסר נוחיות, כנטען בבקשתם. יש לקבוע כי המשיב 1 התקין את המצלמה הפוגעת בפרטיותם של המבקשים בשעה שתלוי ועומד כנגדו צו מכוח החוק, האוסר עליו בין השאר "**לבלוש אחר המבקשים, ... להתחקות אחר תנועותיהם ו/או מעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת**", ובכך הפר את הוראות הצו כנטען בבקשה.

לאור כל האמור לעיל, אני מורה כלהלן:

1. אני מחייב את המשיב 1 להסיר לאלתר, ובכל מקרה לא יאוחר מיום 31.10.17, את המצלמה נשוא הבקשה, מצלמה אשר ממוקמת על הקיר האחורי של הבניין הקדמי המצוי בחלקה, ואשר נראית בתמונות נושאות תאריך 14/10/17 אשר צורפו לבקשה. המשיבים יגישו עד ליום 31.10.17 הודעה על כך שהמצלמה הוסרה, אליה יצרפו תמונה בה נראה הקיר שעליו היתה מותקנת.

2. בשלב זה אני רואה לנכון להיעתר לבקשה לחלט את מלוא הערבון, נוכח מידת ההפרה וחומרתה היחסית. אני מורה על חילוט סכום של 2,000 ₪ מן העירבון. המזכירות תעביר סכום זה (הסכום שהופקד עוד ביום 6.8.17 בהמשך להחלטה מיום 23.7.17), על פירותיו ככל שישנם, לידי המבקשים.

3. אני מחייב את המשיב 1 להפקיד בקופת בית המשפט סך של 1,000 ₪ עד ליום 31.10.17, וכן סך נוסף של 1,000 ₪ עד ליום 7.11.17 (סה"כ 2,000 ₪). סכום זה יהווה ערובה לקיום הצו ולהתנהגות טובה בהתאם להוראת סעיף 5(ד) לחוק.

4. בהיקש מן הסמכות הקבועה בהוראת סעיף 9 לחוק, ומכוח סמכותו הטבועה של בית המשפט, אני מחייב את המשיב 1 לשלם למבקשים הוצאות הבקשה בסכום כולל של 1,500 ₪. סכום זה ישולם תוך 30 יום מהיום.

המזכירות תעדכן ביומן כי הדיון הקבוע ליום 26/10/17 - מבוטל, תמציא ההחלטה לצדדים גם בפקס ידני, תפעל כאמור בסעיף 2 לעיל לעניין העברת כספים למבקשים, ותביא התיק לעיוני ביום 1.11.17.

הצדדים.